

శా. అంధుండై జగతిపతిన్ గొలిచి నీచాత్ముం డటం చించి ని
 ర్బంధంబేర్పడ కర్ణధారుడయి పారావారము ల్దొంటుచున్
 అంశక్రమియ నున్న వర్తకుల కత్యానందమొప్పు దయా
 సింధుండై భనరాసుల న్నొసగి ప్రోచెన్దాచె బుద్ధుం డిలకా.

పూర్వకాలమందు భరువనురాజు భరురాజ్య మేలు
 చుండెను. ఆ రాజ్యమందు భరుకచ్చి పట్టణమును నుక్రసిద్ధ
 నౌకాశ్రయము గలదు. ఆ పట్టణమున బోధిసత్త్వం దేగ్ర
 నియామకుని పుత్రుండై జన్మించెను. ప్రసాదాదిగుణ విరా
 జితుండై, సువర్ణవర్ణ శరీరుండైనందున నతనికి సుస్వారక
 కుమారుడని పేరిడిరి. పోడిశవర్షప్రాయుడగునాటి
 కతఁడు నౌకాశ్రామ్రపారంగతుండై పౌరజనుల యుల్లము
 లుల్లసిల్లజేసె. జనకుని మరణానంతర మాత
 డు నావిక జ్యేష్ఠుండై యానపాత్రముల నడవజొచ్చె
 ను. అనుభవమునకుఁ దోడు, శాస్త్రజ్ఞానమును,
 బుద్ధికుశలతయు నుండుటచే నాతఁడు నడపునావ
 కెన్న డెట్టియాపదయుఁ దటస్థింపలేదు.

ఒకసారి లవణజలతుషారము లాతనినేత్రము
 లందుబడి యతని నంధుని గావించెను. అప్పటినుండి
 నౌకాజీవనము వదలి రాజు నాశ్రయింప నాతఁడు
 మదసుస్వారకు నగ్రపణ్యకునిగ నియమించెను. రాజు
 నొద్దకువచ్చిన మాతంగ తురంగములను, శుభ్రముక్తా

హారములను, అమూల్యరత్నమాణిక్యములను, సుస్వార
 కుఁడు పరీక్షించి, వెలగట్టుచుండెడివాఁడు.

ఒకనాఁడు వణజులు కొందఱు నడగొంపనుంబోని
 భద్రగజమును రాజునొద్దకు గొనివచ్చి పట్టపుటేనుఁగుగ
 స్వీకరింపుమని వేడిరి. రాజు దానిని రత్నపరీక్షకునొద్దకు
 బనిచె. సుస్వారకుఁ డంత దానిశరీరముఁ జేతితో మెల్లగ
 దడవి, “ఇది మన యేనికిఁ దగినదికాదు. దీనివెనుక కాళ్లలో

నొక్కింత వంకరకలదు.

(1) పట్టణము = రేవు; సముద్రతీరపట్టణము (Sea-coast town) (2) నియామకుఁడు = కర్ణధారి (Mariner)

ఇదిపుట్టిన వెంటనే దీనితల్లి మోయ శక్తిజాలక క్రిందపడవైచిన కతంబున దీని వెనుక కాళ్లలో నట్టివి కలత్యమేర్పడియె. "నని పలికెను. వర్తకులు ప్రశ్నింప నాతడు చెప్పినది సత్యమనిరి. రా జదివిని సంతసించి, సుప్సారకున కెనిమిది కహాపణములు బహుమాన మిచ్చెను.

ఇంకొకనాఁడు, కొందఱొక యుత్తమాశ్వముదెచ్చి రా జధిరోహించుట కెంతయు దగియున్నదని వచించిరి. బోధినత్తుఁడు దానిశరీరమును తడవి చూచి, "ఇది మన భూపతికి దగినదికాదా. ఏలన ఇది పుట్టిననాఁడే దీనితల్లి చనిపోయెను. తల్లిపాలు లభింపకపోయినందున, దీని యన

"ఓ! ఈరథము తొట్టచెట్టు.....రాజున కిది తగునా?"

వేఱొకనాఁడు, అనర్థ రత్న కంబళము పరీక్షకు వచ్చెను. మునుపటివలెనే, సుప్సారకుఁడు దానిఁజేతితో జాగ్రత్తమై పరీక్షించి, "ఇందొకచోట నలుకకొట్టినది

యవస్ఫూర్తిలోఁ గొంతలోపము కలిగె"నని నుడివెను. విచారింపగా నదికూడ సత్యమని తేలెను. రా జదివిని సంతోషహృదయుఁడై, రత్న పరీక్షకుని కెనిమిది నాణెములు బహూకరించెను.

మఱియుకనాఁడు, దివ్యమంగళరథ మాతని కడకుఁ గొనిరాఁబడియె. సుప్సారకుఁడు దానిఁ బరిశీలించి, "ఓ! ఈరథము తొట్టచెట్టు కలహతోఁ జేయఁబడెను. రాజున కిది తగునా?" యని చెప్పెను. అదికూడ నిజమయ్యెను. రా జదివిని ప్రమోదాంత రంగుఁడై మఱల నాతని కెనిమిది నాణెము లిచ్చెను.

సుమా!" యని హెచ్చరించెను. అంతట నాకంబళమును శోధింపగా, ఆవిషయము యథార్థమయ్యెను. రాజది విని యాశ్చర్యచకితుఁడయ్యు మఱల నాయెనిమిది నాణెములనే బహుమానముజేసెను. రత్న పరీక్షకుని మనమునం దపు డనుమాన మొందుదయిం చె. "ఈరథనేఁది ఇన్ని చిత్ర విచిత్రవిషయమలఁజూచి యాశ్చర్యపడియ,మాటిమాటికి లెక్కపెట్టి యెనిమిది కహాపణములే యిచ్చుచున్నాఁడు.

(1) ఆకాలమునందలి యొక నాణెము.

ఇతనియం చెద్దియో లోప ముండకమానదు. చూతము.

క్షత్రియకులోత్పన్నుఁ డెన్నఁడైన నిట్లుచేయునా?

నీచవంశజుడగు నాపతుఁడే! యిట్లు చేయనోవు. కాన నీతఁ డట్టిసీచకులుమునఁ బుట్టియుండవలయు. ఇట్టి రాజును గొలిచిన ప్రయోజనము మోక్షము. సుఖముగా ఇలుచేరి కామక్షేపముచేసెదను." అని చింకించి, భరుకచ్చ పట్టణము మఱచిపోయెను.

అప్పుడు కొందఱు వర్తికు లొకనానను సిద్ధముచేసి ఆయోడను నడప సమర్థు లెవనాయని విచారింపగా, గ్రుడ్డివాఁడైనను సుప్సారకుఁడే యందాలకు సమర్థుడనియు డేపాయకులకుఁ డగుటవలన నాతనియోడ కెన్నడు మొప్పము రాదనియుఁ జెలిసికొని యాతని సమీపించి, 'నిన్ను మాయోడకు కర్ణధారునిగ నియమించితిమి. మా వేడికోలును మన్నింపవలెను' అని విన్నవించిరి.

"మిత్రులారా! నేనంధుడనుగదా! నావ నెట్లు నడవగలను?" అని సుప్సారకుఁడు వ చింప వా రతనిని విడువక నిర్బంధించినందున నెట్టకేల కాతఁడెట్లో యొప్పు కొని వారితోఁబయనము సాగించి మహాసముద్రములు చాటి వెళ్లెను. మొదటి యేడుదినములలో నోడ కెట్టి

యుష్ద్రవమును రాలేదు. అనంతర మకాలవాతములు జనించె. నాలుగునెల లాయోడ సముద్రపీఠమునం జరించి తుదకు ఖురమాలా సాగరముఁ జేరెను. అందలి జలచర ములు మనుష్యసమానశరీరములతోను, కత్తివంటి సబను గల నాసికలతోను మునుఁగుచు తేలుచుండె. వర్తకులు వానిఁ జూచి ఆసముద్రనామముఁ వెల్పుమని మహాసత్త్వ నడిగిరి.

చికిలికత్తులఁబోలు నాసికలతోఁ
రమ్యమానుష్య సమ శరీరములతోడ
మెలఁగుచున్నవి యిందలి జలచరములు
నాగరపు నామ మేమి తథాగతుండ ?

బోధిసత్త్వుఁడును నౌకాశాస్త్రపారీణుఁ డగుటచే నయ్యది ఖురమాలి యని తెలిసి యిట్లని పలికె:

సనము గడియించి మించెడు తలఁపుతోడ
పావనంబైన భరుకచ్చ పట్టణంబు
వదలి వార్ధులపాలైరి వణిజు లిచట
వినుఁడు ఖురమాలి యని గీనిపేరు నిజము.

ఆసముద్రమునందు వజ్రములు మెండుగఁ గలవు. అది యెఱిగిన సుప్సారకుఁడు, 'వజ్రము లిందు గలవని తెలిపితినా, పేరానచే వీ రీయోడను వానిచే నింపి ముంచి వేసెదరు. అని తలంచి వారి కానంగతిఁ దెల్పక లంగరు వేసి, చేపలు పట్టువానివలె వల వైచి వజ్రరాసులను పైకి లాగి, ఓడయం దొకచో వాని భద్రపఱచి, పనికిరానివస్తు సంపయము నావల బారవైచె.

పిదప నానావ ఖురమాల నతిక్రమించి అగ్నిమాల యనుసాగరము దరిసెను. ఆయర్ణవము మిట్టమధ్యాహ్న సూర్యునిపగిది, ప్రజ్వలించుచున్న అగ్నిమండలమువలెను కన్పట్టెను. అంత నావర్తకులు

పట్టణగటింటి సూర్యుని పగిది మెఱసి
విలయకాలాగ్నిమండలవిధము దోచి

(1) నాపికుఁడు=కుంగలి.

ఆంధ్రపత్రిక

కనులు మిఱుమిట్లు గొలిపి నిర్ఘాతపాటుచు
సాగరపునామమేమి తథాగతుండ ?

అని యడిగిరి. బోధిసత్త్వోడును
ధనము గడియించి మించెడు తలఁపుతోడ
పావనంబైన భరుకచ్చపట్టణంబు
వదలి వార్ధులపాలెరి వణిజు లిచట
అగ్నిమా లండు దీనిపే రాధ్యులార!

అని పలికెను. ఆజలధియందు సువర్ణ మత్యధికముగ
నుండు టెఱింగి మునుపటివలెనే కాంచనము సేకరించి ఓడ
యందుఁ దాచెను.

ఆయోడ అగ్నిమాలదాటి, దధిమాంను సమీ
పించెను. అది క్షీరసముద్రమువోలె స్వచ్ఛమయి, దధి
సముద్రముభాణి ధావశ్యముఁ దాల్చి విరాజిల్లుచుండెను.
అంత నావర్తకులు

క్షీరసాగరస్వచ్ఛతఁ గేరుచున్న
దధిసముద్రంపుధవళిమఁ దాల్చియున్న
పండువెన్నెల తేటలు పాటుచుచున్న
సాగరపునామ మేమి తథాగతుండ ?

అని యడిగిరి. బోధిసత్త్వోడును
ధనము నార్జించి సుఖపడు తలఁపుతోడ
పావనంబగు భరుకచ్చపట్టణంబు
వదలి వార్ధులపాలెరి వణిజు లకట!
తెలిపెద వినుండు దధిమాల దీనిపేరు.

అని పలికెను. ఆసముద్రమునిండ వెండి మెండుగ
నుండు టెఱింగి, ఉపాయాంతరమున దానిని సాధించి వెను
కటి వలెనే సేకరించెను. అంతట నాయోడ దధిమాల
దాటి కుశమాల యనురత్నాకరము సమీపించెను.
ఆసముద్రజలములు నీలకాంతుల నీనుచు నీలకుశరాశి
వలెను, సస్యసంపన్నమగు క్షేత్రముపోల్కిని గన్పట్టెను.
అందు నీలమణులు లెక్కలేనన్ని గలవు. కర్ణధారి వెను
కటివలె వానిని సేకరించి ఓడయందొకచో దాచెను.

ఓడ కుశమాల దాటి నలమాల యనుసాగరము
ప్రవేశించెను. అది చక్కని నలవనమువలెను, పసిమి గ్ర
క్కెడి వేణువనమువిధమునను గాన్పించెను. అందు వంశ
రాగవైషార్యములు నిండి యుండెను. బోధిసత్త్వోడు
మునుపటివలెనే కొన్నిటి నాయోడయందు దాచెను.

ఓడ నలమాలదాటి, అల్లకల్లోలముగనున్న వాలభ
ముఖిసముద్రముఁ బ్రవేశించెను. అచ్చట నుత్తుంగతరంగమ
లన్నిదిక్కుల నుగ్రముగ లేచుచు పడుచున్నందున పాత
శిగవ్వారములం బోలు సుడిగుండము లేర్పడుచుండెను
నీలకాశమును చుంబించు నుత్తుంగతరంగములతోడను
జలధిగర్భవైచిత్ర్యములఁ జూపు సారంగముల తోడను
హృదయపుటవిదారణములై, శ్రవణకుహర నిర్భేద
ములై మిన్నంటు భూరిభయంకర ధ్వనములతోడను
కలగుండువడుచున్న ఆభీకరదృశ్యముఁ జూచి వణిగ్గా
మణులు భీతచేతస్కులై గడగడ వడికిరి.

చలదుత్తుంగతరంగ సంఘములతో సంఘిన్న ఘనాశిత
పలయాకారగభీరరంధ్రములతో వ్యాలోలభూతాత్మ
విలసత్ భూరిభయంకరధ్వనులతో ధేరివిరావంబుల
నాభీనామ సముద్రముంగనిరి కంపాయత్తులై వర్తకుల

బోధిసత్త్వోడది వాలభముఖిజలధి యని పేరుచెల్లె
“ఓమిత్రులారా! మున్నెన్నఁ డీసముద్రముఁ బ్రవేశిం
యోడ తిరిగిపోలేదు. ఇటకు వచ్చిన ప్రతినావయు నీన
గుండములలో మునిగి నాశన మొందవలసినదే” య
పల్కెను.

ఆనావలో నేడువందలమంది జను లుండిరి. మృత
భయవిహ్వలులై అందఱొక్కపెట్టున కెవ్వన నార్కి
ఆయఱువు అవీచీనరకమందు తీవ్రనేదన లనుభవించుక
రోదనము ననుకరించెను. అతికరుణాయతంబగునాయా
వంబు విని బోధిసత్త్వోడు తనలో నిట్లని చింతిం
“ఇట్లటి నేను తప్పనితరు లెవ్వరును వీరి రక్షింప వలంత
గారు. మదీయసత్యప్రతిజ్ఞవలన వీరి నిప్పుడే రక్షింత
గాక!” అని వారిదిక్కుమొగంబై, ‘తాతలారా! న

గంధోదకస్నానముఁ జేయించి, నూతనవస్త్రము లొసంగి, పుణ్యపాత్రలో నైవేద్య మిడి, ఓడపైభాగమున గూర్చుండఁ బెట్టుఁడు' అని నుడివెను. వారును వల్లెయని యట్లు చేసిరి. బోధినత్వఁ దంతట నావమీఁద నిలుచుండి, భిక్షా పాత్రను రెండు చేతులతో నెత్తిపట్టి యిట్లని శపథము గావించెను: "పుట్టి బుద్ధి యెఱిగిననాఁటఁగోలె, ఒక్కప్రాణి నైనను హింస నొనర్పనైతినేని, అహింసా ధర్మపరాయణుండనైని, నిత్యసత్యవ్రతుండనైని, ఈనావ సురక్షితముగా నిల్లు చేరుఁగాక!

దును నముద్రయాన మొనర్చకు"డని హితము గఱపెను. తరువాత నాతఁడు యావజ్జీవము భూరిదానాది సత్కీర్తియ లొనర్చి, కీర్తివీధితులు దిక్కటాహములు నిండ యశః కాయుడై శుక్రనగరమున కేఁగెను.

"ప్రాణిహింసను నేయనివాఁడనేని,
పలికి యెన్నడు పొంకనివాఁడనేని,
తలఁపునందైన ధర్మంబు తప్పనేని,
శీఘ్రమున నావ మాయిలు చేరుఁగాక."

తత్క్షణమే, దూర దేశంబులఁ ద్రోవతప్పి నాలుగు నెలలనుండి చరించుచున్న ఆ యోడ, మంత్రసిద్ధివలనం బోలె నొకనాటిలో భరుగచ్ఛమున కత్యద్భుతముగ వచ్చి చేరెను. పిదప నది యెనిమిది యుచభములు భూమి మీఁదఁగూడ నడచి, కర్ణధారుని గృహద్వారము నెదుట వ్రాలెను బోధి నత్వఁ దంతతోడివ ర్తకులకుఁ బాను తెచ్చిన వజ్రవైడూర్య ప్రవాళాదిమణులను రజతకాంచనాదికము లను పంచిపెట్టి, "ఈధనము మీకు పాలును. ఇక నెన్నఁ

"ఈనావ సురక్షితముగా నిల్లు చేరుగాక!"

1. ఉపధము = సుమారు 78 గజములు.
2. ఉపధములు = శిశి ఫర్లాంగులు.